

Listen over godkendelsespligtig virksomhed omfattede oprindeligt det meste af dansk industri, men i forbindelse med revisionen af miljøbeskyttelsesloven i 1990 besluttede man at fjerne en lang række virksomheder med simple miljøproblemer ud fra den betragtning, at disse problemer kunne løses på en administrativt lettere måde end gennem den ressourcekrævende godkendelsesbehandling. Herved frigjordes ressourcer til de mere miljøtunge virksomheder.

Endvidere pålagde man virksomheder, der var etableret før den første miljøbeskyttelseslov, og som ikke havde en samlet miljøgodkendelse, at indgive ansøgning om miljøgodkendelse af de ikke-godkendte dele af virksomheden inden for nærmere angivne frister. Fristen for de sidste virksomheder udløb den 1. januar 2003.

De virksomheder, der ikke længere skulle være godkendelsespligtige, blev overført til et anmeldesystem, der pålagde virksomhederne at anmelde etablering og væsentlige ændringer til tilsynsmyndigheden. Reglerne om anmeldelse findes i bekendtgørelse nr. 367 af 10. maj 1992 vedrørende anden virksomhed end listevirksomhed.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 1989-90, Tillæg A, Bind III, sp. 4196 -97, 4203, og 4226 -4228.

I 1996 vedtog EU et direktiv om godkendelse af større industrianlæg og intensive svine- og fjerkræbrug (IPPC-direktivet). Direktivet blev gennemført i Danmark ved lov nr. 369 af 2. juni 1999 samt ved bekendtgørelse nr. 807 af 25. oktober 1999 om godkendelse af listevirksomhed og bekendtgørelse nr. 652 af 3. juli 2003 om godkendelse af listevirksomhed. IPPC-direktivet er nærmere beskrevet i forbindelse med bemærkningerne til lov nr. 369 af 2. juni 1999. Der henvises til Folketingstidende 1998-99, Tillæg A, side 3720 - 3723.

Selve forhåndsgodkendelsen har en række fordele. Den indebærer, at godkendelsesmyndigheden kan foretage en samlet vurdering af virksomhedens forureningspotentialer, dvs. opnå et overblik over, hvilke forureninger virksomheden kan give anledning til i forhold til omgivelserne. Hvis godkendelsesmyndigheden vurderer, at virksomheden kan drives det pågældende sted uden at påføre omgivelserne væsentlig forurening, kan der meddeles godkendelse og fastsættes de relevante vilkår for virksomhedens etablering og drift. Hvis dette ikke er tilfældet, eller ved uhensigtsmæssig placering, kan der meddeles afslag.

Med en forhåndsgodkendelse kender virksomhederne myndighedernes krav, inden byggeriet og driften sættes i gang, og virksomheden er som hovedregel

beskyttet mod nye krav i 8 år (retsbeskyttelse), jf. lovens § 41 a.

Godkendelsesbehandlingen sker på baggrund af en ansøgning. Efter de gældende regler i godkendelsesbekendtgørelsens § 7 og bilag 2 er der pålagt forurenende virksomheder en meget vidtgående oplysningspligt. En ansøgning skal således ledsages af planer over beliggenhed, oplysninger om etablering, indretning og drift, redegørelse og dokumentation for bedste tilgængelige teknik samt oplysninger om forurening, affald, foreningsbegrænsende foranstaltninger samt egenkontrol.

Ansøgningen skal endvidere ledsages af dokumentation for den miljømæssige påvirkning af de ydre omgivelser for så vidt angår støj og luftforurening i form af støjmålinger/-beregninger og beregninger af nødvendige afkasthøjder. Støjmålingen/-beregningen har til formål at dokumentere, at Miljøstyrelsens vejledende støjgrænser kan overholdes, mens beregningen af afkasthøjder skal sikre, at virksomhedens afkast indrettes således, at virksomhedens bidrag til luftforureningen overholder Miljøstyrelsens vejledende grænseværdier for luftforurening.

Hvis virksomheden ønsker at udlede spildevand direkte til vandløb, søer eller havet, søges samtidig om tilladelse hertil, idet tilladelsen til direkte udledning af spildevand behandles samtidig med afgørelsen om godkendelse, således at vilkårene indgår i miljøgodkendelsen.

Efter godkendelsesbekendtgørelsens bilag 2 skal virksomheden i ansøgningen redegøre for mulighederne for at anvende den bedste tilgængelige teknik og de bedst mulige miljøbeskyttende foranstaltninger. Heri indgår en redegørelse for de overvejelser virksomheden har gjort sig om energi- og råvarebesparelser, reduktion af affaldsmængder mv., mulighederne for at erstatte farlige stoffer med mindre farlige stoffer, samt oplysninger om energieffektivitet.

Virksomhederne forventes i den forbindelse at forholde sig til de muligheder for at anvende bedste tilgængelige teknik og herunder renere teknologi, som er beskrevet i Miljøstyrelsens brancheorienteringer for den pågældende virksomhedstype eller de litteraturhenvisninger, som fremgår af Miljøstyrelsens referenceliste for den pågældende branche. Hvis der hverken findes relevante referencer eller brancheorienteringer, påhviler det virksomheden selv at fremskaffe de relevante oplysninger. For IPPC-virksomheder gælder der det særlige, at der skal tages hensyn til de såkaldte BREF-dokumenter, som EU-Kommissionen udarbejder, når der fastsættes vilkår for disse virksomheder.